TIESAS SPRIEDUMS (piektā palāta)

2025. gada 22. maijā*

Apelācija – Vide – Direktīva 2003/87/EK – Siltumnīcas efektu izraisošo gāzu emisijas kvotu tirdzniecības sistēma Eiropas Savienībā – Bezmaksas kvotu sadale – 10.a panta 1. punkts – Jēdziens "aizstājēji" – Valsts izpildes pasākumi – 11. panta 1. punkts – Direktīvas 2003/87 aptverto iekārtu saraksti, ko dalībvalstis iesniegušas Eiropas Komisijai – Lēmums (ES) 2021/355 – Attiecīgās dalībvalsts priekšlikums aglomerētas rūdas līmeņatzīmi attiecināt uz apakšiekārtu, kas ražo dzelzsrūdas granulas – Noraidošs lēmums – Komisijas noteiktas līmeņatzīmes – Vispārējais mērķis veicināt siltumnīcefekta gāzu emisiju samazināšanu – Pienākuma sasniegt rezultātu neesamība – LESD 296. pants – Pienākums norādīt Eiropas Savienības iestāžu lēmumu pamatojumu

Lietā C-621/23 P

par apelācijas sūdzību atbilstoši Eiropas Savienības Tiesas Statūtu 56. pantam, ko 2023. gada 6. oktobrī iesniegusi

***Luossavaara-Kiirunavaara AB***, Lūleo [*Luleå*] (Zviedrija), ko pārstāv *A. Bryngelsson*, *A. Johansson* un *F. Sjövall*, *advokater*,

prasītāja,

pārējās lietas dalībnieces:

**Eiropas Komisija**, ko pārstāv *B. De Meester* un *G. Wils*, pārstāvji,

atbildētāja pirmajā instancē,

**Zviedrijas Karaliste**, ko pārstāv *C. Meyer-Seitz* un *R. Shahsavan Eriksson*, pārstāves,

persona, kas iestājusies lietā pirmajā instancē,

TIESA (piektā palāta)

šādā sastāvā: palātas priekšsēdētāja M. L. Arasteja Saūna [*M. L. Arastey Sahún*] (referente), tiesneši D. Gracijs [*D. Gratsias*], J. Regans [*E. Regan*], J. Pasers [*J. Passer*] un B. Smulders [*B. Smulders*],

ģenerāladvokāte: J. Kokote [*J. Kokott*],

sekretārs: A. Kalots Eskobars [*A. Calot Escobar*],

* Tiesvedības valoda – angļu.

ņemot vērā rakstveida procesu,

noklausījusies ģenerāladvokātes secinājumus 2024. gada 14. novembra tiesas sēdē,

pasludina šo spriedumu.

## Spriedums

1 Ar apelācijas sūdzību *Luossavaara-Kiirunavaara AB* lūdz atcelt Eiropas Savienības Vispārējās tiesas 2023. gada 26. jūlija spriedumu *Luossavaara-Kiirunavaara*/Komisija (T-244/21, turpmāk tekstā – "pārsūdzētais spriedums", EU:T:2023:428), ar kuru šī tiesa noraidīja tās prasību atcelt Komisijas Lēmuma (ES) 2021/355 (2021. gada 25. februāris) par valstu īstenošanas pasākumiem attiecībā uz bezmaksas siltumnīcefekta gāzu emisijas kvotu pagaidu iedali saskaņā ar Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvas 2003/87/EK 11. panta 3. punktu (OV 2021, L 68, 221. lpp.; turpmāk tekstā – "strīdīgais lēmums") 1. panta 3. punktu.

### Atbilstošās tiesību normas

#### *Direktīva 2003/87/EK*

2 Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvas 2003/87/EK (2003. gada 13. oktobris), ar kuru nosaka sistēmu siltumnīcas efektu izraisošo gāzu emisijas kvotu tirdzniecībai Savienībā un groza Padomes Direktīvu 96/61/EK (OV 2003, L 275, 32. lpp.), kurā grozījumi izdarīti ar Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvu (ES) 2018/410 (2018. gada 14. marts) (OV 2018, L 76, 3. lpp.; turpmāk tekstā – "Direktīva 2003/87"), 1. pantā ir noteikts:

"Ar šo direktīvu izveido sistēmu siltumnīcas efektu izraisošo gāzu emisijas kvotu tirdzniecībai Savienībā (turpmāk "[ETS]"), lai veicinātu siltumnīcas efektu izraisošo gāzu emisiju samazināšanos rentablā un ekonomiski efektīvā veidā.

[..]"

3 Direktīvas 2003/87 2. pants "Darbības joma" ir izteikts šādi:

"1. Šī direktīva attiecas uz emisijām no I pielikumā minētajām darbībām un II pielikumā minētajām siltumnīcas efektu izraisošajām gāzēm.

2. Šo direktīvu piemēro, neierobežojot prasības, kas izriet no [Padomes] Direktīvas 96/61/EK [(1996. gada 24. septembris) par piesārņojuma integrētu novēršanu un kontroli (OV 1996, L 257, 26. lpp.)].

[..]"

4 Šīs direktīvas 10.a panta "Kopienas mēroga pagaidu noteikumi, lai saskaņotu bezmaksas kvotu piešķiršanu" 1. punktā ir noteikts:

"[Eiropas] Komisija tiek pilnvarota pieņemt deleģētos aktus saskaņā ar 23. pantu, lai šo direktīvu papildinātu attiecībā uz [Eiropas] Savienības mēroga un pilnībā saskaņotiem noteikumiem par šā panta 4., 5., 7. un 19. punktā minēto kvotu sadali.

Pirmajā daļā minētajos noteikumos pēc iespējas paredz Kopienas mēroga *ex ante* līmeņatzīmes, lai panāktu, ka kvotu sadale rosina samazināt siltumnīcas efektu izraisošo gāzu emisijas un izmantot energoefektīvas tehnoloģijas, uzmanību pievēršot vislietderīgākajiem paņēmieniem, aizstājējiem, alternatīviem ražošanas procesiem, augstas efektivitātes koģenerācijai, energoefektīvai dūmgāzu izmantošanai, biomasas izmantošanai un $CO_2$ uztveršanai, transportēšanai un uzglabāšanai, ja šādas iekārtas ir pieejamas; kvotu sadale nerada stimulu palielināt emisijas. Bezmaksas kvotas nesadala saistībā ar jelkādu elektroenerģijas ražošanu, izņemot gadījumus, uz kuriem attiecas 10.c pants, un izņemot elektroenerģiju, kas ražota, izmantojot dūmgāzes.

Katrai nozarei un apakšnozarei līmeņatzīmes parasti aprēķina attiecībā uz galaproduktu, nevis izejmateriāliem, lai tādējādi attiecīgajā nozarē vai apakšnozarē visā ražošanas procesā iespējami vairāk samazinātu siltumnīcas efektu izraisošo gāzu emisijas un palielinātu energoefektīvus ietaupījumus.

Nosakot principus *ex-ante* līmeņatzīmes izstrādei atsevišķās nozarēs un apakšnozarēs, Komisija apspriežas ar attiecīgajām ieinteresētajām pusēm, tostarp attiecīgajām nozarēm un apakšnozarēm.

[..]”

5 Minētās direktīvas 10.b panta “Pārejas pasākumi dažu energoietilpīgu nozaru atbalstam oglekļa emisiju pārvirzes gadījumā” 1. punktā ir noteikts:

“Nozares un apakšnozares uzskata par tādām, ko apdraud oglekļa emisiju pārvirzes risks, ja, to tirdzniecības ar trešām valstīm intensitātes – kas definēta kā attiecība starp kopējo eksporta uz trešām valstīm vērtību, kam pieskaitīta importa no trešām valstīm vērtība, un Eiropas Ekonomikas zonas kopējo tirgus vērtību (gada apgrozījums plus kopējais imports no trešām valstīm) – reizinājums ar to emisiju intensitāti (izmērītu kā $kgCO_2$ attiecību pret to bruto pievienoto vērtību euro) ir lielāks par 0,2. Šādām nozarēm un apakšnozarēm piešķir bezmaksas kvotas laikposmam līdz 2030. gadam par 100 % no daudzuma, kas noteikts, ievērojot 10.a pantu.”

6 Šīs pašas direktīvas 11. pantā “Valstu īstenošanas pasākumi” ir noteikts:

“1. Līdz 2011. gada 30. septembrim ikviena dalībvalsts publicē un iesniedz Komisijai valsts īstenošanas pasākumu sarakstu, kurā uzskaitītas dalībvalsts teritorijā esošās iekārtas, uz kurām attiecas šī direktīva, un visas bezmaksas kvotas, kas sadalītas ikvienai iekārtai dalībvalsts teritorijā par katru gadu attiecīgajā periodā un aprēķinātas saskaņā ar 10.a panta 1. punktā un 10.c pantā minētajiem noteikumiem.

To iekārtu sarakstu, uz kurām attiecas šī direktīva, uz pieciem gadiem, sākot ar 2021. gada 1. janvāri, iesniedz līdz 2019. gada 30. septembrim, un sarakstus par katru nākamo piecu gadu laikposmu pēc tam iesniedz ik pēc pieciem gadiem. Katrā sarakstā iekļauj informāciju par ražošanas darbībām, siltuma un gāzu pārvadi, elektroenerģijas ražošanu un emisijām apakšiekārtu līmenī piecos kalendārajos gados pirms saraksta iesniegšanas. Bezmaksas kvotas piešķir tikai iekārtām, par kurām ir sniegta šāda informācija.

2. Līdz katra gada 28. februārim kompetentās iestādes piešķir kvotu apjomu, kas sadalāms attiecīgajā gadā, aprēķinot to saskaņā ar 10., 10.a un 10.c pantu.

3. Saskaņā ar šā panta 2. punktu dalībvalstis nedrīkst piešķirt bezmaksas kvotas iekārtām, kuru iekļaušanu 1. punktā minētajā sarakstā Komisija ir noraidījusi.”

7 Direktīvas 2003/87 I pielikumā ir uzskaitītas to darbību kategorijas, uz ko tā attiecas.

### *Direktīva 2009/29/EK*

8 Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvas 2009/29/EK (2009. gada 23. aprīlis), ar ko Direktīvu 2003/87/EK groza, lai uzlabotu un paplašinātu Kopienas siltumnīcas efektu izraisošo gāzu emisiju kvotu tirdzniecības sistēmu (OV 2009, L 140, 63. lpp.), 24. un 25. apsvērumā ir noteikts:

> "(24) [..] Ja pārējās attīstītās valstis un citi lielākie siltumnīcas efektu izraisošo gāzu emisiju radītāji nav [starptautiskās vienošanās par klimata pārmaiņām, lai panāktu, ka zemeslodes virsmas vidējās temperatūras pieaugums nebūtu lielāks par 2°C] dalībnieki, tas var izraisīt siltumnīcas efektu izraisošo gāzu emisiju pieaugumu trešās valstīs, kur rūpniecībai netiktu piemēroti līdzvērtīgi oglekļa emisiju ierobežojumi ("$CO_2$ emisiju pārvirze"); tajā pašā laikā dažas energoietilpīgas nozares un apakšnozares [Eiropas] Kopienā, kuras konkurē starptautiskajā tirgū, varētu nokļūt ekonomiski neizdevīgā pozīcijā. Tas varētu mazināt ieguvumus no Kopienas pasākumiem un apdraudētu vides integritāti. Lai novērstu ar $CO_2$ emisiju pārvirzi saistīto risku, Kopienai būtu jāpiešķir bezmaksas kvotas 100 % apjomā nozarēm un apakšnozarēm, kas atbilst attiecīgiem kritērijiem. [..]
>
> (25) Tādēļ Komisijai līdz 2010. gada 30. jūnijam būtu jāpārskata stāvoklis, jāapspriežas ar visiem attiecīgajiem sociālajiem partneriem un, ņemot vērā starptautisko sarunu iznākumu, jāiesniedz ziņojums, kam pievieno attiecīgus priekšlikumus. Šajā sakarā Komisijai līdz 2009. gada 31. decembrim būtu jānoskaidro, kuras energoietilpīgās nozares vai apakšnozares varētu skart $CO_2$ emisiju pārvirze. Sagatavojot šo analīzi, būtu jāizvērtē, vai ražotājiem ir iespējams vajadzīgo kvotu iegādes izmaksas iekļaut ražojuma cenā, nezaudējot būtisku tirgus daļu ārpuskopienas iekārtām, kas neveic līdzvērtīgus emisiju samazināšanas pasākumus. Energoietilpīgām nozarēm, par kurām konstatēts, ka tās apdraud ievērojams $CO_2$ emisiju pārvirzes risks, varētu piešķirt vairāk bezmaksas kvotu [..]."

### *Deleģētā regula (ES) 2019/331*

9 Komisijas Deleģētā regula (ES) 2019/331 (2018. gada 19. decembris), ar ko nosaka Savienības mēroga pārejas noteikumus saskaņotai bezmaksas emisijas kvotu iedalei saskaņā ar Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvas 2003/87/EK 10.a pantu (OV 2019, L 59, 8. lpp.), nosaka līmeņatzīmes, tostarp produktu līmeņatzīmes, kas kalpo par pamatu bezmaksas siltumnīcefekta gāzu emisiju kvotu iedalei Savienības iekārtām un apakšiekārtām, kurās izmanto attiecīgos produktus. Deleģētajā regulā 2019/331 ir noteiktas arī šo līmeņatzīmju vērtības.

10 Šīs deleģētās regulas 3. apsvērums ir formulēts šādi:

> "Saskaņā ar Direktīvas [2003/87] 10.a panta 1. punktu pilnīgi saskaņotie Savienības mēroga pārejas pasākumi bezmaksas kvotu iedalei pēc iespējas paredz *ex ante* līmeņatzīmes, lai panāktu, ka bezmaksas kvotu iedale rosina samazināt siltumnīcefekta gāzu emisijas un izmantot energoefektīvas tehnoloģijas, uzmanību pievēršot visefektīvākajiem paņēmieniem, aizstājējiem, alternatīviem ražošanas procesiem, augstas efektivitātes koģenerācijai, lietderīgai atlikumgāzu enerģijas atguvei, biomasas izmantošanai un oglekļa dioksīda uztveršanai un uzglabāšanai, ja šādas iespējas ir pieejamas. Šie pasākumi turklāt nedrīkst radīt stimulu emisijas palielināt. Lai mazinātu stimulu atlikumgāzes sadedzināt lāpā (izņemot sadedzināšanu lāpā drošības apsvērumu dēļ), attiecīgajām apakšiekārtām bez maksas iedalāmo kvotu skaits būtu jāsamazina par skaitu, kas atbilst vēsturiskajām emisijām no atlikumgāzu sadedzināšanas lāpā (izņemot sadedzināšanu lāpā drošības apsvērumu dēļ), nevis izmantošanas izmērāma siltuma, neizmērāma siltuma vai

elektroenerģijas ieguvei. Tomēr, ņemot vērā īpašo kārtību, ko paredz Direktīvas [2003/87] 10.a panta 2. punkts, un vēloties paredzēt pārejas laiku, šis samazinājums būtu jāpiemēro tikai no 2026. gada."

11 Minētās deleģētās regulas I pielikuma "Līmeņatzīmes" 1. punktā produktu līmeņatzīmes un sistēmas robežas, neņemot vērā kurināmā un elektroenerģijas savstarpējo aizstājamību, ir definētas šādi:

| "Produkta līmeņatzīme | Aptverto produktu definīcija | Aptverto procesu un emisiju definīcija (sistēmas robežas) | Sākuma punkts ikgadējā samazinājuma rādītāja noteikšanai nolūkā atjaunināt līmeņatzīmes vērtību (kvotas/t) |
|---|---|---|---|
| [..] | | | |
| Aglomerēta dzelzsrūda | Aglomerēts dzelzi saturošs produkts, kas satur dzelzs rūdas smalkumus, kušņi un dzelzi saturoši reciklēšanas materiāli ar tādām ķīmiskajām un fizikālajām īpašībām kā bāziskums, mehāniskā stiprība un caurlaidība, kas nepieciešamas dzelzs un vajadzīgo kušņu ievadīšanai dzelzs rūdas reducēšanas procesos. Izsaka tonnās aglomerētas rūdas, ko izved no aglomerētās dzelzsrūdas ražotnes. | Te ietilpst visi procesi, kas tieši vai netieši saistīti ar šādiem procesu blokiem: aglomerēšanas līnija, aizdedzināšana, ievadmateriālu sagatavošanas bloki, karstās sijāšanas bloks, aglomerējumu dzesēšanas bloks, aukstās sijāšanas bloks un tvaika ražošanas bloks. | 0,171. |

[..]"

### *Lēmums 2011/278/ES*

12 Komisijas Lēmums 2011/278/ES (2011. gada 27. aprīlis), ar kuru visā Savienībā nosaka pagaidu noteikumus saskaņotai bezmaksas emisiju kvotu sadalei atbilstoši 10.a pantam Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvā 2003/87/EK (OV 2011, L 130, 1. lpp.), kopš 2021. gada 1. janvāra ir atcelts ar Deleģēto regulu 2019/331.

13 Šā lēmuma 4. apsvērumā bija noteikts:

"Ciktāl iespējams, Komisija ir sagatavojusi līmeņatzīmes produktiem, kā arī starpproduktiem, ar kuriem iekārtas savstarpēji tirgojas, kas izgatavoti, izmantojot Direktīvas [2003/87] I pielikumā uzskaitītās darbības. Principā katram produktam jādefinē viena līmeņatzīme. Ja produkts ir kāda cita produkta tiešs aizstājējs, uz abiem jāattiecas tai pašai produkta līmeņatzīmei un saistītajai produkta definīcijai."

### *Strīdīgais lēmums*

14 Saskaņā ar strīdīgā lēmuma 1.–5., 12. un 13. apsvērumu:

"(1) No 2013. gada to iekārtu operatoriem, kuras ietilpst Savienības emisijas kvotu tirdzniecības sistēmā (ES ETS), emisijas kvotas iedala tikai izsolēs. Tiesīgie operatori bezmaksas kvotas saņems arī 2021.–2030. gada tirdzniecības periodā. To, cik kvotu katrs šāds operators saņem, nosaka, pamatojoties uz Savienības mērogā saskaņotiem noteikumiem, kas izklāstīti Direktīvā [2003/87] un Deleģētajā regulā [2019/331].

(2) Dalībvalstīm līdz 2019. gada 30. septembrim bija Komisijai jāiesniedz savi valsts īstenošanas pasākumi (VĪP), proti, saraksts ar Direktīvas [2003/87] aptvertajām iekārtām to teritorijā, tostarp informācija par ražošanas darbībām, siltuma un gāzu pārvadi, elektroenerģijas ražošanu un emisijām apakšiekārtu līmenī bāzlīnijas perioda piecu gadu laikā (no 2014. līdz 2018. gadam) saskaņā ar Deleģētās regulas [2019/331] IV pielikumu.

(3) Lai nodrošinātu datu kvalitāti un salīdzināmību, dalībvalstis VĪP iesniedza, izmantojot elektronisku veidni, ko Komisija nodrošinājusi saskaņā ar Deleģētās regulas [2019/331] 14. panta 1. punktu, un kurā tika iekļauti relevantie dati par katru iekārtu. Dalībvalstis iesniedza arī ziņojumu par metodiku, kurā izklāstīts, kādu datu vākšanas procesu iestādes izmantojušas.

(4) Iesniegtās informācijas un datu apjoms ir ļoti liels, tāpēc Komisija vispirms analizēja visu VĪP pilnīgumu. Ja Komisija konstatēja, ka iesniegtā informācija ir nepilnīga, tā no attiecīgās dalībvalsts pieprasīja papildu informāciju. Atbildēdamas uz šiem pieprasījumiem, attiecīgās iestādes iesniegto VĪP pilnīgošanas labad iesniedza relevantu papildu informāciju.

(5) Pēc tam Komisija novērtēja VĪP saskaņā ar Direktīvā [2003/87] un Deleģētajā regulā [2019/331] noteiktajiem kritērijiem, ņemot vērā Komisijas norādījumus dalībvalstīm, kas publicēti no 2020. gada janvāra līdz aprīlim. Šīs konsekventuma pārbaudes bija VĪP novērtēšanas otrais posms.

[..]

(12) Zviedrija ierosināja iekļaut vienu iekārtu, kuras emisijas rada kaļķu ceplis, kurā tiek kalcinēti kaļķu sārņi, kas ir atliekas no vārīšanas ķimikāliju atgūšanas kraftpulpas fabrikās. Kaļķa atgūšanu no kaļķa sārņiem aptver īsšķiedras/garšķiedras kraftpulpas sistēmas robežu definīcijas. Tas nozīmē, ka attiecīgā iekārta importē starpproduktu, uz kuru attiecas produkta līmeņatzīme. Deleģētās regulas [2019/331] 16. panta 7. punktā noteikts, ka emisijas nedrīkst uzskaitīt divkārši, tāpēc minētās iekārtas bezmaksas kvotu iedales dati ir noraidāmi.

(13) Zviedrija ierosināja trim iekārtām izmantot citas līmeņatzīmes apakšiekārtas, nevis tās, kas 3. perioda VĪP tika izmantotas attiecībā uz dzelzsrūdas granulām. Zviedrija ierosināja attiecībā uz dzelzsrūdas granulu ražošanu izmantot aglomerētas rūdas līmeņatzīmes apakšiekārtu, lai gan 3. periodā tika izmantotas siltuma un kurināmā līmeņatzīmes. Tomēr aglomerētas rūdas līmeņatzīme ir definēta Deleģētās regulas [2019/331] I pielikumā, un šīs produkta līmeņatzīmes aptvertā produktu definīcija un procesu un emisiju definīcija ir pielāgota aglomerētas rūdas ražošanai un neietver dzelzsrūdas granulas. Turklāt Direktīvas [2003/87] 10.a panta 2. punktā noteikts, ka līmeņatzīmju vērtības 4. periodā ir

jāatjaunina, turklāt tajā nav paredzēti nekādi līmeņatzīmju definīciju interpretācijas pielāgojumi. Tāpēc iesniegtie dati par dzelzsrūdas granulu ražošanu, kuru pamatā ir aglomerētas rūdas apakšiekārtas, ir noraidāmi."

15 Šīs direktīvas 1. panta 3. punktā ir noteikts:

"Dati par šā lēmuma III pielikumā uzskaitīto iekārtu produkta līmeņatzīmes apakšiekārtām Direktīvas [2003/87] aptverto iekārtu sarakstos, kas Komisijai iesniegti saskaņā ar Direktīvas [2003/87] 11. panta 1. punktu, tiek noraidīti."

16 Minētā lēmuma III pielikumā "Iekārtas, kas izmanto aglomerētas rūdas produkta līmeņatzīmi siltuma vai kurināmā līmeņatzīmju vietā" šajā ziņā ir minēti šādi iekārtu identifikatori:

| | | |
|---|---|---|
| "SE000000000000497 | SE000000000000498 | SE000000000000499" |

## Tiesvedības priekšvēsture

17 Tiesvedības priekšvēsturi, kāda tā izriet no pārsūdzētā sprieduma 2.–6. punkta, var apkopot šādi.

18 Prasītāja ir Zviedrijas kalnrūpniecības sabiedrība, kas pieder valstij. Tā tostarp ražo dzelzsrūdu, kas ir galvenā izejviela, ko izmanto tērauda ražošanā. Šī lieta attiecas uz trim no tās iekārtām, kas minētas strīdīgā lēmuma III pielikumā, proti, iekārtām ar identifikatoriem SE-497, SE-498 un SE-499, kas atrodas attiecīgi Kirunā [*Kiruna*], Malmbergetē (Jellivārē) [*Malmberget* (*Gällivare*)] un Svapavārā [*Svappavaara*], Zviedrijā (turpmāk tekstā – "attiecīgās iekārtas").

19 Attiecīgajām iekārtām piemērojama ar Direktīvu 2003/87 ieviestā ETS.

20 Kā izriet no strīdīgā lēmuma, no 2013. gada izsole ir kļuvusi par noteikumu par emisijas kvotu piešķiršanu to iekārtu operatoriem, uz kurām attiecas ETS. Tomēr operatori, kas atbilst prasībām, turpinās saņemt bezmaksas kvotas 2021.–2030. gada tirdzniecības periodā, sauktā arī par "ceturto tirdzniecības periodu". Šajā laikposmā katram operatoram piešķiramo kvotu daudzumu nosaka atbilstoši saskaņotajiem noteikumiem, kas paredzēti Direktīvā 2003/87 un Deleģētajā regulā 2019/331.

21 Lai sagatavotu pagaidu bezmaksas kvotu piešķiršanu minētajam laikposmam, kas sākas 2021. gada 1. janvārī, 2019. gadā Zviedrijas Karaliste ar *Naturvårdsverket* (Vides aizsardzības aģentūra, Zviedrija) starpniecību saskaņā ar Direktīvas 2003/87 11. pantu iesniedza Komisijai to iekārtu sarakstu, uz kurām attiecas minētā direktīva, un katrai iekārtai piešķirtajām bezmaksas kvotām. Šajā ziņā šī dalībvalsts ierosināja iekļaut attiecīgo iekārtu apakšiekārtas sarakstā bezmaksas kvotu iedalei, pamatojoties uz Deleģētās regulas 2019/331 I pielikuma 1. punktā definēto aglomerētās rūdas produkta līmeņatzīmi (turpmāk tekstā – "aglomerētās rūdas līmeņatzīme"), lai gan iepriekš šajā ziņā tika izmantotas siltuma un kurināmā līmeņatzīmes.

22 Pēc Zviedrijas Karalistes iesniegtās informācijas analīzes attiecībā uz Direktīvā 2003/87 un Deleģētajā regulā 2019/331 noteiktajiem kritērijiem Komisija nolēma noraidīt šīs dalībvalsts priekšlikumu strīdīgā lēmuma 13. apsvērumā izklāstīto iemeslu dēļ.

## Tiesvedība Vispārējā tiesā un pārsūdzētais spriedums

23 Ar prasības pieteikumu, kas Vispārējās tiesas kancelejā iesniegts 2021. gada 4. maijā, apelācijas sūdzības iesniedzēja cēla prasību par strīdīgā lēmuma atcelšanu.

24 Prasības pamatojumam tā izvirzīja sešus pamatus, no kuriem pirmais attiecās uz Deleģētās regulas 2019/331 I pielikuma un Direktīvas 2003/87 10.a panta 1. punkta pārkāpumu, otrais – uz vienlīdzīgas attieksmes un diskriminācijas aizlieguma principu pārkāpumu, trešais – uz Savienības pienākumu un saistību, kas izriet no starptautiskajām vides tiesībām, pārkāpumu, ceturtais – uz kompetentās iestādes pienākuma rūpīgi un objektīvi pārbaudīt visus atbilstošos lietas apstākļus neizpildi un piektais – uz LESD 296. pantā paredzētā pienākuma norādīt pamatojumu neizpildi. Visbeidzot ar sesto pamatu, kas izvirzīts pakārtoti, apelācijas sūdzības iesniedzēja lūdza, lai, piemērojot LESD 277. pantu, tiktu konstatēta Deleģētās regulas 2019/331 spēkā neesamība, ciktāl tā ir piemērojama strīdīgajam lēmumam.

25 Ar pārsūdzēto spriedumu Vispārējā tiesa noraidīja visus apelācijas sūdzības iesniedzējas izvirzītos pamatus un līdz ar to prasību kopumā.

## Lietas dalībnieku prasījumi apelācijas tiesvedībā

26 Apelācijas sūdzības iesniedzējas prasījumi Tiesai ir šādi:

– pilnībā atcelt strīdīgo lēmumu;

– atcelt strīdīgā lēmuma 1. panta 3. punktu un

– piespriest Komisijai atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

27 Komisijas prasījumi Tiesai ir šādi:

– noraidīt apelācijas sūdzību un

– piespriest apelācijas sūdzības iesniedzējai atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

28 Zviedrijas Karaliste prasa apmierināt apelācijas sūdzību.

## Par apelācijas sūdzību

29 Apelācijas sūdzības iesniedzēja izvirza piecus pamatus, Zviedrijas Karaliste atbalsta pirmo un trešo pamatu.

### *Par pirmo pamatu*

#### *Lietas dalībnieku argumenti*

30 Pirmajam pamatam ir divas daļas, un ar to būtībā tiek apgalvots, ka Vispārējā tiesa ir kļūdaini interpretējusi Direktīvas 2003/87 10.a panta 1. punktā ietverto jēdzienu “aizstājēji”.

31 Ar pirmā pamata pirmo daļu apelācijas sūdzības iesniedzēja apgalvo, ka pārsūdzētā sprieduma 88. punktā Vispārējā tiesa esot kļūdaini uzskatījusi, ka apelācijas sūdzības iesniedzējai ir jāpierāda, ka dzelzsrūdas granulas ir "tieši aizstājamas" ar aglomerēto dzelzsrūdu, lai gan vārds "tieši" nav ietverts nedz Direktīvā 2003/87, nedz strīdīgajā lēmumā, nedz Deleģētajā regulā 2019/331. Līdz ar to Vispārējā tiesa esot pārkāpusi Direktīvas 2003/87 10.a panta 1. punktu, izmantojot tādu šī panta interpretāciju, kuras rezultātā tiek grozīts juridiskais kritērijs, kas piemērojams aizstājējiem, nosakot līmeņatzīmes kvotu piešķiršanai.

32 Tā precizē, pirmkārt, ka šīs tiesību normas formulējums neļauj izmantot šādu interpretāciju. Lai gan vārds "aizstājējs" apzīmē produktu, ar kuru var aizstāt citu produktu noteiktai izmantošanai, tomēr aizstājējs ne vienmēr ir identisks vai salīdzināms ar to, ko tas aizstāj.

33 Tādējādi 2017. gada 26. jūlija spriedumā *ArcelorMittal Atlantique* un *Lorraine* (C-80/16, EU:C:2017:588, 45. punkts) Tiesa būtībā esot nospriedusi, ka, ja viens produkts var aizstāt citu produktu vienai un tai pašai izmantošanai, attiecīgie produkti ir "aizstājēji" Direktīvas 2003/87 10.a panta 1. punkta izpratnē, kā tas esot bijis aglomerētās rūdas un granulu gadījumā, kas tika izmantotas attiecīgajā iekārtā, kas aplūkota minētajā spriedumā.

34 Otrkārt, pamatojoties uz kontekstu, kādā iekļaujas minētā tiesību norma, apelācijas sūdzības iesniedzēja uzskata, ka tā ir jāinterpretē plaši un ka līdz ar to tajā ietvertais jēdziens "aizstājēji" nevar attiekties tikai uz tiem pašiem produktiem, kas iegūti ar dažādām ražošanas metodēm.

35 Treškārt, šo interpretāciju apstiprinot Direktīvas 2003/87 10.a panta mērķis, proti, samazināt siltumnīcas efektu izraisošo gāzu emisijas, izmantojot visefektīvākos paņēmienus.

36 Apelācijas sūdzības iesniedzējas ieskatā, ņemot vērā šo mērķi, no līmeņatzīmes aglomerētajai rūdai nevar izslēgt produktu, kas rada mazāk emisiju, kā, piemēram, dzelzsrūdas granulas nekā cits aizstājams produkts, piemēram, aglomerētā rūda.

37 Ceturtkārt, prasītāja apgalvo, ka frāze "aizstājēji" šīs direktīvas 10.a panta 1. punkta izpratnē ir jāinterpretē, ņemot vērā, pirmām kārtām, apakšmērķi saglabāt iekšējā tirgus integritāti un konkurences apstākļus, kā arī, otrām kārtām, vienlīdzīgas attieksmes principu. Tas nozīmētu, ka šo frāzi nevar interpretēt veidā, kas radītu konkurences izkropļojumus vai atšķirīgu attieksmi pret iekārtām līdzīgās situācijās.

38 Ar pirmā pamata otro daļu apelācijas sūdzības iesniedzēja pārmet Vispārējai tiesai, pirmkārt, ka tā ir pieļāvusi tiesību kļūdu, pārsūdzētā sprieduma 69. punktā nospriezdama, ka no Direktīvas 2003/87 10.a panta 1. punktā ietvertās frāzes "ciktāl iespējams" izriet, ka šī tiesību norma neuzliek Komisijai nekādu pienākumu sasniegt rezultātu.

39 Patiesībā šī frāze esot jāinterpretē tādējādi, ka tā attiecas uz pašu faktu, ka ir iespējams pieņemt līmeņatzīmi.

40 Gadījumā, ja šādu līmeņatzīmi ir pieņēmusi Komisija, tā nevar atkāpties no pienākuma noteikt tās saturu, lai veicinātu siltumnīcas efektu izraisošo gāzu emisijas samazināšanu un energoefektīvu tehnoloģiju izmantošanu.

41 Otrkārt, pārsūdzētā sprieduma 93.–99. punktā Vispārējā tiesa produktu aizstājamības testu esot kļūdaini aizstājusi ar to "līdzības" testu, pamatojoties uz nebūtiskām atšķirībām starp aglomerēto rūdu un dzelzsrūdas granulām, un tāpēc jēdziens "aizstājamība" Direktīvas 2003/87 10.a panta

1. punkta izpratnē esot ticis interpretēts pārāk šauri un pretēji tā parastajai nozīmei. Turklāt Vispārējā tiesa neesot interpretējusi šo frāzi atbilstoši tās tiesību normas mērķim, kurā tā ietilpst, šajā gadījumā – siltumnīcas efektu izraisošo gāzu emisiju samazināšanai, un ievērojot vienlīdzīgas attieksmes principu.

42 Komisija uzskata, ka pirmais pamats ir neefektīvs.

*Tiesas vērtējums*

– *Par pirmā pamata otro daļu*

43 Attiecībā uz pirmā pamata otro daļu, kas ir jāizskata vispirms, jāatgādina, ka pārsūdzētā sprieduma 69. punktā Vispārējā tiesa ir nospriedusi, ka vispārējais mērķis, kas ir veicināt siltumnīcas efektu izraisošo gāzu emisiju samazināšanu, dodot priekšroku mazemisiju tehnoloģijām salīdzinājumā ar tehnoloģijām, kas šajā ziņā nav tik efektīvas, ir jāsasniedz "ciktāl iespējams", kā norādīts Direktīvas 2003/87 10.a panta 1. punktā, Lēmuma 2011/278 4. apsvērumā vai Deleģētās regulas 2019/331 3. apsvērumā. Vispārējā tiesa uzskata, ka Komisijai tātad šajā ziņā nav pienākuma sasniegt rezultātu. Paņēmiens vai darbība pati par sevi efektivitātes ziņā varētu sniegt priekšrocības salīdzinājumā ar citu paņēmienu vai darbību, bet šim citam paņēmienam vai darbībai arī varētu būt savas intereses, kuras pašas par sevi var tikt ņemtas vērā tiesiskajā regulējumā, veicot visaptverošu vērtējumu, salīdzinot vienu ar otru. Turklāt, ņemot vērā nozaru ziņojumu saturu, attiecīgais alternatīvais paņēmiens vai darbība, lai arī mazāk efektīvi, tomēr varētu ļaut pārstrādāt materiālus, kas citādi kļūtu par atkritumiem.

44 Pārsūdzētā sprieduma 70. punktā Vispārējā tiesa konstatēja, ka Komisijai, lai novērtētu vairākus paņēmienus vai darbības, drīzāk ir jāņem vērā visi tos raksturojošie parametri, nevis jākoncentrējas tikai uz vienu no tiem.

45 Šajā ziņā ir jāatgādina, ka saskaņā ar Direktīvas 2003/87 10.a panta 1. punkta otrās daļas pirmo teikumu pasākumos, ko Komisija pieņem saskaņā ar 10.a panta 1. punkta pirmo daļu, pēc iespējas paredz Kopienas mēroga *ex ante* līmeņatzīmes, lai panāktu, ka kvotu sadale rosina samazināt siltumnīcas efektu izraisošo gāzu emisijas un izmantot energoefektīvas tehnoloģijas, uzmanību pievēršot vislietderīgākajiem paņēmieniem, aizstājējiem, alternatīviem ražošanas procesiem, augstas efektivitātes koģenerācijai, energoefektīvai dūmgāzu izmantošanai, biomasas izmantošanai un $CO_2$ uztveršanai, transportēšanai un uzglabāšanai, ja šādas iekārtas ir pieejamas; kvotu sadale nerada stimulu palielināt emisijas.

46 Kā ģenerāladvokāte ir norādījusi secinājumu 80. punktā, pašā šīs tiesību normas formulējumā ir norādīts, ka, pieņemot attiecīgos pasākumus, Komisijai ir jāņem vērā dažādi aspekti.

47 Lai gan Direktīvas 2003/87 10.a panta 1. punkta otrās daļas pirmajā teikumā ir skaidri paredzēts mērķis veicināt efektīvu tehnoloģiju izmantošanu siltumnīcas efektu izraisošo gāzu emisiju samazināšanai, tomēr saskaņā ar Tiesas judikatūru šis galvenais mērķis ir jāsasniedz, ievērojot virkni apakšmērķu. Kā izklāstīts Direktīvas 2003/87 5. un 7. apsvērumā, šie apakšmērķi ir ekonomiskās izaugsmes un nodarbinātības saglabāšana, kā arī iekšējā tirgus integritātes un konkurences nosacījumu saglabāšana (spriedums, 2016. gada 22. jūnijs, *DK Recycling* un *Roheisen* /Komisija (C-540/14 P, EU:C:2016:469, 49. punkts un tajā minētā judikatūra).

48 Ņemot vērā šos apsvērumus, ir jākonstatē, ka Vispārējā tiesa nav pieļāvusi tiesību kļūdu, pārsūdzētā sprieduma 69. punktā nospriežot, ka, izstrādājot līmeņatzīmes, Komisijai ir jātiecas sasniegt vispārēju mērķi, kas ir pēc iespējas veicināt siltumnīcas efektu izraisošo gāzu emisiju samazināšanu, jo šis pienākums nav pienākums sasniegt rezultātu.

49 Līdz ar to pirmā pamata otrā daļa ir noraidāma kā nepamatota.

– *Par pirmā pamata pirmo daļu*

50 Lai izvērtētu pirmā pamata pirmo daļu, ar kuru apelācijas sūdzības iesniedzēja apstrīd pārsūdzētajā spriedumā veikto attiecīgo produktu aizstājamības pārbaudi, ir jāatgādina, ka minētā sprieduma 86. un 87. punktā Vispārējā tiesa ir balstījusies uz Lēmuma 2011/278 4. apsvērumu, kā arī 2017. gada 26. jūlija sprieduma *ArcelorMittal Atlantique* un *Lorraine* (C-80/16, EU:C:2017:588) 47. punktu, lai pārsūdzētā sprieduma 88. punktā secinātu, ka apelācijas sūdzības iesniedzēja pamatoti apgalvoja, ka, ja tiktu pierādīts, ka dzelzsrūdas granulas ir tieši aizstājamas ar aglomerēto rūdu, principā būtu bijis jānodrošina, lai uz abiem šiem produktiem attiektos viena un tā pati produkta līmeņatzīme un attiecīgā produkta definīcija.

51 Pārsūdzētā sprieduma 93.–99. punktā Vispārējā tiesa, veicot neatkarīgu faktu vērtējumu, pārbaudīja minēto produktu tiešu aizstājamību.

52 Minētā sprieduma 94. punktā tā konstatēja, ka, neraugoties uz zināmu līdzību starp aglomerēto rūdu un dzelzsrūdas granulām, jo abi šie produkti var tikt izmantoti tērauda ražošanai domnas krāsnī, veicot tehniskus pielāgojumus gadījumā, ja notiek pāreja no viena uz otru, minētie produkti tomēr ir atšķirīgi.

53 Starp šīm atšķirībām Vispārējā tiesa pārsūdzētā sprieduma 95. punktā norādīja uz faktu, ka katra no šiem diviem produktiem ražošanā bija izmantots citāds substrāts, kā rezultātā dzelzs saturs aglomerētajā smalknē, kas ir no 55 % līdz 58 %, parasti atšķiras no dzelzs satura dzelzsrūdas granulās, kas ir no 62 % līdz 66 %.

54 Pārsūdzētā sprieduma 96. punktā Vispārējā tiesa konstatēja, ka, pirmkārt, dzelzsrūdas granulu ražošanai apelācijas sūdzības iesniedzējai bija vajadzīgs mazāks daudzums koksa putekļu nekā aglomerētās rūdas ražošanai, un, otrkārt, šajā pēdējā minētajā ražošanā dzelzs atlikumi tika tieši pārstrādāti kā izejvielas, taču dzelzsrūdas granulu ražošanai šajā ziņā bija jāatrod cits risinājums.

55 Minētā sprieduma 97. punktā Vispārējā tiesa uzsvēra citas atšķirības starp šiem produktiem to sastāva un attiecīgo īpašību, kā arī to ražošanas procesa ziņā.

56 Minētā sprieduma 98. punktā Vispārējā tiesa piebilda, ka, ņemot vērā, ka siltumnīcas efektu izraisošo gāzu emisiju intensitāte aglomerētās rūdas ražošanas laikā bija aptuveni sešas līdz septiņas reizes lielāka nekā dzelzsrūdas granulu ražošanas laikā, jaunu iekārtu kategoriju iekļaušana aglomerētās rūdas līmeņatzīmē varēja radīt ievērojamu nelīdzsvarotību iekārtām, uz kurām attiecas šī līmeņatzīme.

57 Pārsūdzētā sprieduma 99. punktā Vispārējā tiesa secināja, ka šīs atšķirības ir pietiekamas, lai Komisija, izmantojot plašo rīcības brīvību, varētu pamatoti uzskatīt, ka dzelzsrūdas granulas un aglomerētā rūda nav tieši aizstājamas, lai noteiktu iekārtas, uz kurām attiecas līmeņatzīme aglomerētajai rūdai.

58 Šajā ziņā jāatgādina, kā 2017. gada 26. jūlija sprieduma *ArcelorMittal Atlantique* un *Lorraine* (C-80/16, EU:C:2017:588) 31. un 37. punktā Tiesa jau ir nospriedusi un kā Vispārējā tiesa pati ir norādījusi pārsūdzētā sprieduma 13.–15. punktā, ka Komisijai, piemērojot Direktīvas 2003/87 10.a panta 2. punktu, ir plaša rīcības brīvība, nosakot nozaru un apakšnozaru līmeņatzīmes. Savukārt, izmantojot šo brīvību, ir jāizdara izvēle, kā arī jāveic sarežģīti tehniski un ekonomiski vērtējumi. Šajā jomā veikta pasākuma acīmredzami nepiemērotais raksturs vien var ietekmēt šāda pasākuma tiesiskumu.

59 Šajā spriedumā Tiesa izvērtēja Lēmuma 2011/278, kas tika pieņemts, pamatojoties uz Direktīvu 2003/87, tāpat kā strīdīgā lēmuma, ar ko nosaka līmeņatzīmes produktiem, kuri tagad ir iekļauti Deleģētās regulas 2019/331 I pielikumā, spēkā esamību.

60 Kā norādīts strīdīgā lēmuma 13. apsvērumā, pirmkārt, aglomerētas rūdas līmeņatzīme ir definēta Deleģētās regulas 2019/331 I pielikuma 1. punktā, un šīs produkta līmeņatzīmes aptvertā produktu definīcija un procesu un emisiju definīcija ir pielāgota aglomerētas rūdas ražošanai un neietver dzelzsrūdas granulas. Otrkārt, šajā apsvērumā ir precizēts, ka Direktīvas 2003/87 10.a panta 2. punktā noteikts, ka līmeņatzīmju vērtības 4. periodā ir jāatjaunina, turklāt tajā nav paredzēti nekādi līmeņatzīmju definīciju interpretācijas pielāgojumi.

61 Lēmuma 2011/278 4. apsvērumā bija noteikts, ka tad, ja produkts ir kāda cita produkta tiešs aizstājējs, uz abiem ir jāattiecas tai pašai produkta līmeņatzīmei un atbilstošajai produkta definīcijai.

62 Šajā kontekstā 2017. gada 26. jūlija sprieduma *ArcelorMittal Atlantique* un *Lorraine* (C-80/16, EU:C:2017:588) 40. punktā Tiesa izvērtēja jautājumu par to, vai šajā lietā aplūkotie produkti ir tieši aizstājami, atsaucoties uz to īpašībām un sastāvu.

63 Šādos apstākļos ir jākonstatē, ka Vispārējā tiesa nav pieļāvusi tiesību kļūdu, pārsūdzētā sprieduma 94.–98. punktā ņemot vērā aglomerētās rūdas un dzelzsrūdas granulu attiecīgās īpašības un sastāvu, lai pārbaudītu, vai šie produkti ir tieši aizstājami.

64 Tādējādi pārsūdzētā sprieduma 99. punktā Vispārējā tiesa būtībā pamatoti nosprieda, ka, ņemot vērā Komisijai piešķirto plašo rīcības brīvību, šī iestāde ar strīdīgo lēmumu varēja likumīgi nolemt nepiemērot līmeņatzīmi attiecībā uz aglomerēto rūdu attiecīgajās iekārtās ražotajām dzelzsrūdas granulām, ņemot vērā, ka šie produkti atšķirīgo īpašību un sastāvu dēļ nav tieši aizstājami.

65 Pārbaude, kas nepieciešama, lai pieņemtu šādu lēmumu, kas ietver attiecīgā produkta īpašību, sastāva un ražošanas vērtējumu, ir sarežģīts tehnisks vērtējums, kura ietvaros Komisijai ir plaša rīcības brīvība (pēc analoģijas skat. spriedumu, 2017. gada 26. jūlijs, *ArcelorMittal Atlantique* un *Lorraine*, C-80/16, EU:C:2017:588, 44. punkts).

66 Šo secinājumu neatspēko apelācijas sūdzības iesniedzējas arguments, ka 2017. gada 26. jūlija sprieduma *ArcelorMittal Atlantique* un *Lorraine* (C-80/16, EU:C:2017:588) 42. punktā Tiesa konstatēja, ka granulas un aglomerēto rūdu, kas tika aplūkotas lietā, kurā tika taisīts šis spriedums, Komisija varēja pamatoti uzskatīt par aizstājamiem produktiem.

67 Proti, kā Vispārējā tiesa būtībā ir norādījusi pārsūdzētā sprieduma 106.–112. punktā, šo konstatējumu Tiesa ir izdarījusi minētās lietas īpašajā kontekstā, kurā, kā izriet no 2017. gada 26. jūlija sprieduma *ArcelorMittal Atlantique* un *Lorraine* (C-80/16, EU:C:2017:588) 42.,

44.–46. un 48. punkta, runa bija par integrētu tēraudlietuvi, kas vienlaikus sastāvēja no granulu ražošanas vienības un aglomerētās rūdas ražošanas vienības, kuras bija savienotas, lai piegādātu maisījumu, no kura tiek tieši apgādātas domnas, un šis maisījums savu īpašību dēļ var tikt izmantots kā aglomerētās rūdas tiešs aizstājējs minētajās domnās.

68 Tomēr, ņemot vērā Tiesas rīcībā esošos lietas materiālus, šai lietai nav īpaša konteksta, kas būtu pilnīgi analoģisks lietas, kurā tika pasludināts 2017. gada 26. jūlija spriedums *ArcelorMittal Atlantique* un *Lorraine* (C-80/16, EU:C:2017:588), kontekstam.

69 Attiecībā uz šī sprieduma 35. punktā minēto apelācijas sūdzības iesniedzējas argumentu, ar kuru tā būtībā apgalvo, ka Vispārējā tiesa nav ievērojusi Direktīvas 2003/87 10.a pantā izvirzīto mērķi, proti, samazināt siltumnīcas efektu izraisošo gāzu emisijas, ņemot vērā visefektīvākās tehnoloģijas, jākonstatē, ka Vispārējā tiesa pārsūdzētā sprieduma 68. punktā ir norādījusi, ka, protams, viens no Direktīvas 2003/87 mērķiem, kā izriet it īpaši no tās 10.a panta 1. punkta otrās daļas, ir veicināt siltumnīcas efektu izraisošo gāzu emisiju samazināšanu, no šī viedokļa dodot priekšroku mazemisiju, nevis ne tik efektīvām tehnoloģijām, līdz ar to pasākumiem, kuru mērķis ir noteikt *ex ante* līmeņatzīmes, ir jābūt iespējai veicināt visefektīvāko emisiju samazināšanas tehnoloģiju ieviešanu.

70 Tomēr, kā Vispārējā tiesa pamatoti norādījusi pārsūdzētā sprieduma 99. punktā un kā izriet no pirmā pamata otrās daļas pārbaudes, Direktīvai 2003/87 ir dažādi mērķi, jo saskaņā ar tās 1. pantu siltumnīcas efektu izraisošo gāzu emisiju samazināšana ir jāveic "rentablā un ekonomiski efektīvā veidā". Tādējādi, kā Vispārējā tiesa ir uzsvērusi minētā sprieduma 69. punktā, šis siltumnīcas efektu izraisošo gāzu emisiju samazināšanas mērķis atbilstoši šīs direktīvas 10.a panta 1. punkta otrajai daļai ir jāsasniedz "ciktāl iespējams" tādā nozīmē, ka mazāk efektīva metode vai darbība siltumnīcas efektu izraisošo gāzu emisiju samazināšanas jomā, raugoties vispārīgi, var sniegt savas priekšrocības ekonomiskās efektivitātes ziņā.

71 Šajā ziņā Vispārējā tiesa pārsūdzētā sprieduma 96. punktā, veicot neatkarīgu faktu vērtējumu, konstatēja, ka dzelzs atlikumi, kas rodas aglomerētās rūdas ražošanas rezultātā, tika tieši pārstrādāti kā ienākošie materiāli, taču dzelzsrūdas granulu ražošanas gadījumā tas tā nav.

72 Turklāt pārsūdzētā sprieduma 98. punktā Vispārējā tiesa, arī veicot neatkarīgu faktu vērtējumu, norādīja, ka, tā kā aglomerētās rūdas ražošanā slāpekli saturošo siltumnīcas efektu izraisošo gāzu emisiju intensitāte ir aptuveni sešas līdz septiņas reizes lielāka nekā dzelzsrūdas granulu ražošanā, jaunu iekārtu kategoriju iekļaušana līmeņatzīmē attiecībā uz aglomerēto rūdu var radīt ievērojamu nelīdzsvarotību iekārtām, uz kurām tolaik attiecas šī līmeņatzīme.

73 Šādas ievērojamas nelīdzsvarotības risks ir jāsaprot, it īpaši ņemot vērā Direktīvas 2009/29 24. apsvērumu, kurā uzsvērts, ka Savienība ir veikusi pasākumus, lai novērstu, pirmkārt, siltumnīcas efektu izraisošo gāzu emisiju pieaugumu trešās valstīs, kurās uz attiecīgo rūpniecības nozari neattiektos ierobežojumi, kas ir salīdzināmi ar tiem, kuri Savienībā ir noteikti oglekļa emisiju jomā ("$CO_2$ emisiju pārvirze"), un, otrkārt, lai novērstu ekonomiskus zaudējumus konkrētām energoietilpīgām Savienības nozarēm un apakšnozarēm, kuras konkurē starptautiskā līmenī. Savienības likumdevējs uzskata, ka šī parādība varētu apdraudēt vides integritāti un Savienības darbību efektivitāti. Lai novērstu minēto $CO_2$ emisiju pārvirzes risku, likumdevējs ir izlēmis piešķirt bezmaksas kvotas 100 % apjomā nozarēm un apakšnozarēm, kas atbilst attiecīgiem kritērijiem.

74 Ir skaidrs, ka Komisija šādā veidā gan dzelzsrūdas ieguvi, gan čuguna, tērauda un dzelzs sakausējumu ražošanu ir atzinusi par nozarēm, kurās pastāv "$CO_2$ emisiju pārvirzes" risks Direktīvas 2003/87 10.b panta 1. punkta izpratnē.

75 Tieši šajā kontekstā Komisija pieņēma apstrīdēto lēmumu, kura 13. apsvērumā ir noteikts, ka aglomerētās rūdas līmeņatzīme ir definēta Deleģētās regulas 2019/331 I pielikumā, un produktu definīcija, kā arī procesu un emisiju definīcija, uz ko attiecas šī produkta līmeņatzīme, ir pielāgotas aglomerētās rūdas ražošanai un neaptver dzelzsrūdas granulas.

76 Proti, ciktāl, kā apelācijas sūdzības iesniedzēja ir atzinusi savā apelācijas sūdzībā, dzelzsrūdas granulu ražošana rada mazāk siltumnīcas efektu izraisošo gāzu emisiju nekā aglomerētās rūdas ražošana, šo granulu ražotāji saskaņā ar šajā 13. apsvērumā minētajām siltuma un kurināmā līmeņatzīmēm bez maksas saņem attiecīgi mazāku kvotu daudzumu. No tā izriet, kā ģenerāladvokāte būtībā ir norādījusi secinājumu 108. punktā, ka tad, ja dzelzsrūdas granulu ražošana tiktu iekļauta aglomerētās rūdas līmeņatzīmē, šīs līmeņatzīmes vērtība būtu mazāka, līdz ar to aglomerētās rūdas ražošanai būtu tikai daļa no šai ražošanai nepieciešamajām emisiju kvotām.

77 Kā ģenerāladvokāte būtībā ir uzsvērusi secinājumu 107. punktā, bezmaksas emisijas kvotu piešķiršana dzelzsrūdas granulu ražošanai, no vienas puses, un aglomerētās rūdas ražošanai, no otras puses, atbilst izvēlei, ko Savienības likumdevējs ir izdarījis vides aizsardzības jomā saistībā ar cīņu pret "$CO_2$ emisiju pārvirzi", kā minēts šī sprieduma 73. punktā, lai nodrošinātu, pirmkārt, ka ne dzelzsrūdas granulu ražotājiem, ne aglomerētās rūdas ražotājiem nebūs jāiegādājas emisiju kvotas, ja tie izmanto visefektīvākās metodes, un, otrām kārtām, ka tie neapturēs ražošanu vai to nenovirzīs no Savienības uz trešām valstīm emisijas kvotu izmaksu dēļ.

78 Ņemot vērā šos apsvērumus, Vispārējā tiesa pārsūdzētā sprieduma 99. punktā pamatoti nosprieda, ka Komisijai, īstenojot savu plašo rīcības brīvību un ņemot vērā dažādos Direktīvas 2003/87 mērķus, bija pamats uzskatīt, ka uz dzelzsrūdas granulu ražošanas apakšiekārtu nevar attiekties aglomerētās rūdas līmeņatzīme.

79 Šo iemeslu dēļ arī apelācijas sūdzības iesniedzējas argumenti par vienlīdzīgu attieksmi pret tirgus dalībniekiem iekšējā tirgū, kā arī neizkropļotas konkurences apstākļu saglabāšanu nevar atspēkot Vispārējās tiesas vērtējumu pārsūdzētā sprieduma 98. punktā.

80 Šādos apstākļos pirmā pamata pirmā daļa jānoraida kā nepamatota.

81 Līdz ar to pirmais pamats ir pilnībā jānoraida kā nepamatots.

### *Par otro pamatu*

#### *Lietas dalībnieku argumenti*

82 Ar otro pamatu apelācijas sūdzības iesniedzēja apgalvo, ka Vispārējā tiesa ir pieļāvusi tiesību kļūdu pārsūdzētā sprieduma 93.–99. punktā, aizvietojot pamatojumu par aizstājamības novērtējumu, ko Komisija veikusi apstrīdētajā lēmumā, ar savu pamatojumu attiecībā uz šo novērtējumu.

83 Vispirms apelācijas sūdzības iesniedzēja apgalvo, ka pārsūdzētā sprieduma 93.–99. punktā minētais pamatojums neparādās apstrīdētā lēmuma formulējumā. Vienīgais arguments, kas norādīts šī lēmuma pamatojumam, esot tāds, ka līmeņatzīme ir piemērota aglomerētās rūdas ražošanai un ka Direktīvas 2003/87 10.a panta 1. punktā nav paredzēta nekāda līmeņatzīmju definīciju interpretācijas pielāgošana.

84 Turpinājumā tā apgalvo, ka, pat ja sarakste starp Komisiju un Zviedrijas Karalisti būtu jāuzskata par daļu no strīdīgā lēmuma pamatojuma, šajā sarakstē nav minētas vairākas īpašības, kuras Vispārējā tiesa tomēr ir ņēmusi vērā, proti, dzelzsrūdas izcelsme, bagātināšana, dzelzs saturs un hematīta/magnetīta nošķiršana, mazāks daudzums koksa putekļu, kas nepieciešams dzelzsrūdas granulu ražošanai, vai tas, ka šo granulu ražošanas iekārtu iekļaušana dzelzsrūdas līmeņatzīmē varētu radīt ievērojamu nelīdzsvarotību iekārtām, uz kurām tobrīd attiecas šī līmeņatzīme.

85 Visbeidzot apelācijas sūdzības iesniedzēja, atsaucoties uz 2021. gada 6. oktobra spriedumu *Sigma Alimentos Exterior*/Komisija (C-50/19 P, EU:C:2021:792), apgalvo, ka neatkarīgi no strīdīgā lēmuma un pamatojoties uz savu interpretāciju Vispārējā tiesa sniegusi apstrīdētā lēmuma pamatojumu *ex post facto*, balstoties uz konkrētiem elementiem, kas tajā notiekošajā tiesvedībā tikuši izvirzīti pirmo reizi. Aizstājot strīdīgā lēmuma pamatojumu ar savējo, Vispārējā tiesa esot pieļāvusi tiesību kļūdu.

86 Komisija lūdz noraidīt otro pamatu.

*Tiesas vērtējums*

87 Pārsūdzētā sprieduma 93.–99. punktā, uz kuriem attiecas otrais apelācijas sūdzības pamats, Vispārējā tiesa izvērtēja apelācijas sūdzības iesniedzējas pirmajā pamatā izvirzīto argumentu par to, ka Komisija esot pārkāpusi Deleģētās regulas 2019/331 I pielikumu un Direktīvas 2003/87 10.a panta 1. punktu par attiecīgo produktu tiešu aizstājamību.

88 Pirms šīs pārbaudes, pirmkārt, pārsūdzētā sprieduma 89. punktā ir konstatēts, ka no strīdīgā lēmuma neizriet, ka Komisija būtu veikusi detalizētu analīzi par abu produktu tiešo aizstājamību. Otrkārt, pārsūdzētā sprieduma 90. punktā Vispārējā tiesa, īstenojot savu neatkarīgo rīcības brīvību attiecībā uz faktiem un pierādījumiem, ir norādījusi uz informācijas apmaiņu starp Zviedrijas Karalisti un Komisiju, kuras noslēgumā šī iestāde Zviedrijas iestādēm ir skaidri darījusi zināmu, ka dzelzsrūdas granulas nav tieši aizstājamas ar aglomerēto rūdu.

89 Pārsūdzētā sprieduma 91. punktā Vispārējā tiesa uzskatīja, ka dažādie lietas dalībnieku izvirzītie argumenti par labu vai par sliktu dzelzsrūdas granulu un aglomerētās rūdas tiešai aizstājamībai ir jāizvērtē šajā kontekstā.

90 Šajā ziņā ir jākonstatē, ka, protams, saistībā ar pirmajā instancē iesniegtā prasības pieteikuma pirmo pamatu apelācijas sūdzības iesniedzēja apgalvoja, ka strīdīgā lēmuma 13. apsvērumā ietvertais pamatojums dzelzsrūdas granulu ražošanas izslēgšanai no līmeņatzīmes aglomerētajai rūdai nav "pārliecinošs".

91 Tomēr pirmā pamata atbalstam izklāstītā argumentācija attiecās nevis uz to, ka Komisija nav izpildījusi savu pienākumu norādīt pamatojumu saskaņā ar LESD 296. panta otro daļu, bet gan uz strīdīgā lēmuma neatbilstību Deleģētās regulas 2019/331 I pielikumam un Direktīvas 2003/87 10.a panta 1. punktam, ņemot vērā Komisijas izvēli atteikties aglomerētās rūdas līmeņatzīmē iekļaut dzelzsrūdas granulu ražošanu.

92 Patiesībā Komisijas pienākuma norādīt pamatojumu neizpilde tika apgalvota pirmajā instancē iesniegtā prasības pieteikuma piektajā pamatā, kuru Vispārējā tiesa izvērtēja pārsūdzētā sprieduma 149.–160. punktā. Taču uz šiem pēdējiem minētajiem punktiem attiecas piektais apelācijas sūdzības pamats.

93 Līdz ar to ar apelācijas sūdzības otrajā pamatā izklāstīto argumentāciju par tiesību kļūdu, ko Vispārējā tiesa esot pieļāvusi, izvērtējot Komisijas pienākumu norādīt pamatojumu, apelācijas sūdzības iesniedzēja nevar apstrīdēt pārsūdzētajā spriedumā izklāstīto argumentāciju par strīdīgā lēmuma pamatotību.

94 Tādējādi otrais pamats ir jānoraida kā nepamatots.

***Par trešo pamatu***

*Lietas dalībnieku argumenti*

95 Ar trešo pamatu apelācijas sūdzības iesniedzēja apgalvo, ka Vispārējā tiesa pārsūdzētā sprieduma 116. un 117. punktā ir pieļāvusi tiesību kļūdu, jo tā ir sagrozījusi pierādījumus, proti, eksperta *S. Kallo*, metalurģijas sabiedrības *SSAB Europe* tehniskā un metalurģijas direktora, kas atbild par *SSAB* ražošanu Zviedrijā un Somijā, atzinumu (turpmāk tekstā – "*S. Kallo* atzinums").

96 Šajā ziņā tā precizē, ka pierādījumi, kurus Vispārējā tiesa ir minējusi norādītajos pārsūdzētā sprieduma punktos, nav pietiekami, lai pamatotu attiecīgā sprieduma 99. punktā ietverto Vispārējās tiesas secinājumu par dzelzsrūdas granulu un aglomerētās rūdas tiešas aizstājamības neesamību.

97 Izvirzītā pamata atbalstam apelācijas sūdzības iesniedzēja ir iesniegusi divas tabulas, kurās vienā ailē ir norādīti pārsūdzētā sprieduma punkti, kuros Vispārējā tiesa ir balstījusies uz šo eksperta atzinumu un kuros šajā kontekstā tā esot sagrozījusi eksperta komentārus un otrajā ailē – atbilstošās *S. Kallo* atzinuma rindkopas, kādas tās tika iesniegtas Vispārējai tiesai.

98 Tādējādi apelācijas sūdzības iesniedzēja apgalvo, pirmkārt, ka pārsūdzētā sprieduma 117. punktā Vispārējā tiesa ir nepareizi interpretējusi *S. Kallo* atzinuma 15. un 19. punktu, ciktāl tā šajā pārsūdzētā sprieduma punktā citastarp ir uzskatījusi, ka no šī atzinuma izriet, ka, lai iekārta no aglomerētās rūdas izmantošanas varētu pāriet uz dzelzsrūdas granulām dažādās proporcijās, ir jāveic izmēģinājumi un pielāgojumi. Apelācijas sūdzības iesniedzēja uzskata, ka *S. Kallo* atzinumā bija norādīts, ka mainīt šo divu produktu izmantotās proporcijas ir vienkārši.

99 Otrkārt, pārsūdzētā sprieduma 116. punktā Vispārējā tiesa esot uzskatījusi, ka pāreja no aglomerētās rūdas izmantošanas uz dzelzsrūdas granulu padevi neesot "tik vienkārša kā nospiest pogu", lai gan *S. Kallo* atzinumā esot skaidri norādīts, ka "izejvielu padeve tiek aprēķināta un mainīta automātiski".

100 Treškārt, apelācijas sūdzības iesniedzēja apgalvo, ka 116. punktā Vispārējā tiesa arī uzskatīja, ka "ir vajadzīgas būtiskas korekcijas, lai varētu pāriet no viena materiāla uz citu". Šis apsvērums neesot saderīgs arī ar *S. Kallo* viedokli, saskaņā ar kuru, "tā kā aglomerētā rūda tiek ražota tēraudlietuves teritorijā, šādus pielāgojumus var veikt ļoti īsā laikā".

101 Komisija lūdz noraidīt trešo pamatu.

*Tiesas vērtējums*

102 Pārsūdzētā sprieduma 100.–118. punktā Vispārējā tiesa pārbaudīja, vai Komisija ir pieļāvusi acīmredzamu kļūdu vērtējumā, izslēdzot, ka dzelzsrūdas granulu ražošanai varētu tikt piemērota aglomerētās rūdas līmeņatzīme, un tādējādi neatzīstot – pretēji Tiesas 2017. gada 26. jūlija sprieduma *ArcelorMittal Atlantique* un *Lorraine* (C-80/16, EU:C:2017:588) 42. punktā izmantotajam risinājumam – attiecībā uz integrēto tēraudlietuvi, par kuru bija runa lietā, kurā tika taisīts pēdējais minētais spriedums –, ka šādas granulas ir aglomerētās rūdas aizstājējs.

103 Pārsūdzētā sprieduma 114. punktā Vispārējā tiesa ir izslēgusi šādas acīmredzamas kļūdas vērtējumā esamību, pamatojoties, pirmām kārtām, uz minētā sprieduma 99. punktā ietverto secinājumu, kuru apelācijas sūdzības iesniedzēja veltīgi kritizējusi šīs apelācijas sūdzības pirmajā pamatā.

104 Otrām kārtām, pirmkārt, pārsūdzētā sprieduma 115. punktā Vispārējā tiesa konstatēja, ka apelācijas sūdzības iesniedzējas minētie piemēri par dzelzsrūdas granulu ekskluzīvu izmantošanu domnas krāšņu darbināšanai liecina, ka runa ir par rezerves vai vienkārši pārbaudāmiem risinājumiem, kas turklāt ir salīdzinoši seni.

105 Apelācijas sūdzības iesniedzēja šajā apelācijas sūdzībā šo konstatējumu nav apstrīdējusi.

106 Otrkārt, pārsūdzētā sprieduma 116. un 117. punktā Vispārējā tiesa ir balstījusies uz *CRU* konsultantu biroja ziņojumu, kā arī uz *S. Kallo* atzinumu, lai pamatotu savu secinājumu, ka Komisija nav pieļāvusi acīmredzamu kļūdu vērtējumā, neuzskatīdama, ka šajā lietā dzelzsrūdas granulas var uzskatīt par aglomerētās rūdas aizstājēju.

107 Šajā ziņā jākonstatē, ka, pirmkārt, pamatojoties uz minēto produktu aizstājamības pārbaudi, ko Vispārējā tiesa ir veikusi pārsūdzētā sprieduma 94.–99. punktā un kas ir nesekmīgi kritizēta apelācijas sūdzības pirmajā pamatā, un ņemot vērā pārsūdzētā sprieduma 115. punktā ietverto konstatējumu, kurš, kā izriet no šī sprieduma 105. punkta, šīs apelācijas tiesvedības stadijā nav kritizēts, Vispārējā tiesa varēja pamatoti uzskatīt, ka Komisija, pieņemot strīdīgo lēmumu, nav pieļāvusi nekādu acīmredzamu kļūdu vērtējumā.

108 Otrkārt, katrā ziņā attiecībā uz apgalvojumu, ka pārsūdzētā sprieduma 116. un 117. punktā Vispārējā tiesa esot sagrozījusi pierādījumus, jāatgādina, ka saskaņā ar pastāvīgo judikatūru faktu vērtējums, ja vien nav sagrozīta pati pierādījumu jēga, nav tiesību jautājums, kas pats par sevi ir jāpārbauda Tiesai. Šāda sagrozīšana ir notikusi, ja, neizmantojot jaunus pierādījumus, esošo pierādījumu vērtējums šķiet acīmredzami kļūdains vai acīmredzami pretējs to formulējumam. Katrā ziņā šai faktu sagrozīšanai acīmredzami jāizriet no lietas materiāliem, un nav no jauna jāizvērtē fakti un pierādījumi (spriedums, 2023. gada 27. aprīlis, *Fondazione Cassa di Risparmio di Pesaro* u.c./Komisija, C-549/21 P, EU:C:2023:340, 73. punkts, kā arī tajā minētā judikatūra).

109 Šajā gadījumā no *S. Kallo* atzinuma, kas pievienots prasības pieteikuma pirmajā instancē pielikumā, 15. punkta izriet, ka, protams, dzelzsrūdas granulu un aglomerētās rūdas proporciju izmaiņas padevei domnās būtu vienkāršas un bieži vien būtu notikušas lielākajā daļā tēraudlietuvju. Tomēr šī atzinuma 22. punktā ir precizēts, ka, lai gan izmaiņas šajā ziņā ir būtiskas vai attiecas uz izejvielu, kas nekad nav tikusi izmantota attiecīgajā iekārtā, pirms tam parasti tiek veikti testi, lai novērtētu to ietekmi uz procesu, produktivitāti un kopējām izmaksām.

Turklāt no minētā atzinuma 25. punkta izriet, ka, lai ļautu ilglaicīgi pārveidot iekārtu ar nolūku kā izejvielu izmantot tikai dzelzsrūdas granulas, var būt nepieciešams atjaunināt iekšējo loģistiku, lai pielāgotos jaunai izejvielu plūsmai un vēl vairāk optimizētu attiecīgajā iekārtā veiktās darbības.

110 Strīdīgais lēmums attiecas uz Komisijas atteikumu iekļaut dzelzsrūdas granulas līmeņatzīmē aglomerētajai rūdai attiecībā uz konkrētajām iekārtām, nevis uz konkrētu integrētas tēraudlietuves gadījumu, kas minēts 2017. gada 26. jūlija sprieduma *ArcelorMittal Atlantique* un *Lorraine* (C-80/16, EU:C:2017:588) 42. punktā.

111 Šādos apstākļos Vispārējā tiesa nav sagrozījusi *S. Kallo* viedokli, pārsūdzētā sprieduma 117. punktā būtībā konstatēdama, ka no šī atzinuma, neraugoties uz tajā ietverto secinājumu, ka dzelzsrūdas granulas ir aglomerēta rūda un ir tieši aizstājamas, izriet, ka pāreja no aglomerētas rūdas uz dzelzsrūdas granulām dažādās proporcijās prasa izmēģinājumus un pielāgojumus, kā arī sagatavošanas darbus, tostarp iekšējās loģistikas pielāgošanu, ņemot vērā jaunu izejvielu plūsmu.

112 Tādējādi trešais prasības pamats ir jānoraida kā nepamatots.

### *Par ceturto pamatu*

#### *Lietas dalībnieku argumenti*

113 Ar ceturto pamatu apelācijas sūdzības iesniedzēja apgalvo, ka Vispārējā tiesa ir pieļāvusi tiesību kļūdu, pārsūdzētā sprieduma 148. punktā nospriežot, ka pretēji tam, ko apelācijas sūdzības iesniedzēja apgalvoja sava prasības pieteikuma pirmajā instancē ceturtā pamata atbalstam, Komisija ir izpildījusi pienākumu rūpīgi un objektīvi pārbaudīt visus atbilstošos lietas aspektus.

114 Tā apgalvo, ka pirms apstrīdētā lēmuma pieņemšanas Komisija nav veikusi šādu precīzu un objektīvu pārbaudi. Pārsūdzētā sprieduma 89. punktā Vispārējā tiesa esot konstatējusi, ka no šī lēmuma neizriet, ka Komisija būtu veikusi detalizētu analīzi par abu attiecīgo produktu tiešo aizstājamību. It īpaši, lai novērtētu iespējas vai relatīvās grūtības, kas saistītas ar domnas krāšņu noslogojuma maznozīmības pārbaudi izejvielu nomaiņas laikā, esot bijis jāapspriežas ar metalurģijas ekspertu.

115 Komisija lūdz šo pamatu noraidīt.

#### *Tiesas vērtējums*

116 Izvērtējot pirmajā instancē izvirzīto pirmo pamatu, pārsūdzētā sprieduma 89. punktā Vispārējā tiesa konstatēja, ka no apstrīdētā lēmuma faktiski neizriet, ka Komisija būtu veikusi detalizētu analīzi par abu produktu tiešo aizstājamību, jo šī iestāde ir vienīgi pārbaudījusi līmeņatzīmes formulējumu aglomerētajai rūdai un atgādinājusi, ka tai nav prasīts "pielāgot līmeņatzīmju definīciju interpretāciju".

117 Tomēr pārsūdzētā sprieduma 90. punktā Vispārējā tiesa norādīja uz informācijas apmaiņu starp Komisiju un Zviedrijas Karalisti, kura pirms strīdīgā lēmuma pieņemšanas iesniedza šai iestādei priekšlikumus, kuros ņemtas vērā attiecīgo iekārtu operatoru intereses, un tādējādi bija cieši iesaistīta procedūrā, kas noslēdzās ar šī lēmuma pieņemšanu. Šajā informācijas apmaiņā Komisija

Zviedrijas iestādēm skaidri norādīja, ka tā uzskata, ka dzelzsrūdas granulas nav tieši aizstājamas ar aglomerēto rūdu, it īpaši tāpēc, ka Tiesa tā bija nolēmusi 2017. gada 26. jūlija spriedumā *ArcelorMittal Atlantique* un *Lorraine* (C-80/16, EU:C:2017:588).

118 Ņemot vērā šīs informācijas apmaiņas saturu, pārsūdzētā sprieduma 147. punktā Vispārējā tiesa varēja pamatoti secināt, ka Komisijai nevar pārmest, ka tā nav izpildījusi savu pienākumu rūpīgi un objektīvi pārbaudīt šādus argumentus administratīvā procesa laikā.

119 Šādos apstākļos ir jākonstatē, ka Vispārējā tiesa nav pieļāvusi tiesību kļūdu, pārsūdzētā sprieduma 148. punktā nolemjot, ka pirmajā instancē iesniegtā prasības pieteikuma ceturtais pamats ir jānoraida.

120 Tādējādi ceturtais pamats ir jānoraida kā nepamatots.

***Par piekto pamatu***

*Lietas dalībnieku argumenti*

121 Ar piekto pamatu apelācijas sūdzības iesniedzēja pārmet Vispārējai tiesai, ka tā ir pieļāvusi tiesību kļūdu, pārsūdzētā sprieduma 160. punktā nospriežot, ka Komisija ir izpildījusi savu pienākumu norādīt pamatojumu.

122 Apelācijas sūdzības iesniedzēja apgalvo, ka, ņemot vērā aizstājamības novērtējuma tehnisko sarežģītību, strīdīgajā lēmumā esot bijis jāietver pietiekams to zinātnisko iemeslu izklāsts, kuri pamato tā secinājumu. Šajā ziņā tā apgalvo, ka Komisijai strīdīgajā lēmumā bija jāpaskaidro ne tikai iemesli, kuru dēļ dzelzsrūdas granulas un aglomerētā rūda bija vai nebija aizstājamas, bet arī – kādēļ tā uzskatīja, ka šajā lietā tas tā nav.

123 Šajā ziņā prasītāja atsaucas uz Vispārējās tiesas 1992. gada 2. jūlija spriedumu *Dansk Pelsdyravlerforening*/Komisija (T-61/89, EU:T:1992:79, 131. punkts) un 1998. gada 14. maija spriedumu *Stora Kopparbergs Bergslags*/Komisija (T-354/94, EU:T:1998:104, 126. punkts), kā arī uz Tiesas 1981. gada 26. novembra spriedumu *Michel*/Parlaments (195/80, EU:C:1981:284, 22. punkts), un 2000. gada 16. novembra spriedumu *Stora Kopparbergs Bergslags*/Komisija (C-286/98 P, EU:C:2000:630), apgalvojot, ka saskaņā ar šo judikatūru Komisijas lēmuma pamatojumam ir jābūt ietvertam pašā lēmuma tekstā un šīs iestādes paskaidrojumi, kas sniegti pēc tā pieņemšanas, izņemot ārkārtas apstākļus, nevar tikt ņemti vērā.

124 Taču pārsūdzētā sprieduma 157.–159. punktā Vispārējās tiesas minētos iemeslus nevarot uzskatīt par "ārkārtas apstākļiem" minētās judikatūras izpratnē.

125 Turklāt apelācijas sūdzības iesniedzēja apstrīd faktu, ka vēstules, ko Komisija nosūtīja Zviedrijas Karalistei, varētu uzskatīt par atbilstošām apstrīdētā lēmuma mērķiem, un apgalvo, ka, pat ja tās būtu būtiskas, tajās neesot pietiekams to zinātnisko iemeslu izklāsts, kas varētu pamatot secinājumu par abu attiecīgo produktu neaizstājamību.

126 Komisija lūdz noraidīt piekto pamatu.

*Tiesas vērtējums*

127 Pārsūdzētā sprieduma 154. punktā Vispārējā tiesa vispirms pamatoti atgādināja, ka LESD 296. pantā prasītajam pamatojumam ir skaidri un nepārprotami jāparāda apstrīdētā tiesību akta autora argumentācija, lai ieinteresētās personas varētu uzzināt veiktā pasākuma pamatojumu, varētu aizstāvēt savas tiesības un lai Savienības tiesa varētu veikt pārbaudi.

128 Minētā sprieduma 155. punktā Vispārējā tiesa turpinājumā pamatoti piebilda, ka netiek prasīts, lai šādā pamatojumā tiktu norādīti visi atbilstošie faktiskie un tiesiskie apstākļi, jo jautājums par to, vai tiesību akta pamatojums atbilst LESD 296. panta prasībām, ir jāizvērtē, ņemot vērā ne tikai tā formulējumu, bet arī tā kontekstu, kā arī visu attiecīgo jomu regulējošo tiesību normu kopumu.

129 Visbeidzot, pārsūdzētā sprieduma 156. punktā Vispārējā tiesa, nepieļaujot tiesību kļūdu, ir uzsvērusi, ka pienākuma norādīt pamatojumu saskaņā ar LESD 296. pantu izpildei attiecībā uz lēmumu par valsts īstenošanas pasākumiem bezmaksas siltumnīcas efektu izraisošo gāzu emisijas kvotu pagaidu sadalei atbilstoši Direktīvas 2003/87 11. panta 3. punktam ir vēl jo lielāka nozīme, jo šajā kontekstā Komisijas rīcības brīvības īstenošana saskaņā ar šo pēdējo minēto tiesību normu ietver sarežģītus ekonomiskus un ekoloģiskus vērtējumus un ka šo vērtējumu tiesiskuma un pamatotības pārbaude, ko veic Savienības tiesa, ir ierobežota.

130 Pamatojoties uz šiem principiem, pārsūdzētā sprieduma 157.–159. punktā Vispārējā tiesa uzskatīja, ka šajā lietā apelācijas sūdzības iesniedzēja nevarēja pamatoti apgalvot, ka tai nav bijis iespējams saprast iemeslus, kuru dēļ Komisija uzskatīja, ka līmeņatzīme attiecībā uz aglomerēto rūdu ir pielāgota aglomerētās rūdas ražošanai un nevar ietvert dzelzsrūdas granulu ražošanu, kā to vēlējās Zviedrijas Karaliste.

131 Šajā ziņā Vispārējā tiesa, pirmkārt, pārsūdzētā sprieduma 158. punktā uzskatīja, ka no tās rīcībā esošajiem lietas materiāliem izriet, ka apelācijas sūdzības iesniedzēja varēja apstrīdēt strīdīgā lēmuma pamatotību, ciktāl tas attiecas uz viņu pašu, neatkarīgi no tā, vai runa ir gan par aglomerētās rūdas līmeņatzīmes formulējumu, gan par ietekmi, kāda uz tās interpretāciju varētu būt piemērojamā tiesiskā regulējuma dažādajiem mērķiem, vai par to, ka Komisija netieši, bet noteikti ir uzskatījusi, ka šajā lietā nebija piemēroti attiecīgajām iekārtām izmantot tādu pašu risinājumu, kādu tā iepriekš bija izmantojusi attiecībā uz *Tata Steel* (iepriekš – *Corus*) iekārtu, kas atrodas Ijmuidenā [*IJmuiden*] (Nīderlande) un kas ir daļa no integrētas tēraudlietuves.

132 Otrkārt, pārsūdzētā sprieduma 159. punktā Vispārējā tiesa uzsvēra, ka no prasības pieteikuma pirmajā instancē un it īpaši no dažādo tā pamatojumam izvirzīto argumentu satura izriet, ka apelācijas sūdzības iesniedzēja bija arī labi informēta par dažādajām informācijas apmaiņām starp Zviedrijas Karalisti un Komisiju, kuru rezultātā tika pieņemts apstrīdētais lēmums un kuras bija daļa no konteksta.

133 Šajā ziņā, kā Vispārējā tiesa pamatoti nospriedusi pārsūdzētā sprieduma 155. punktā, saskaņā ar pastāvīgo judikatūru netiek prasīts, lai Savienības iestādes tiesību akta pamatojumā tiktu norādīti visi atbilstošie faktiskie un tiesiskie apstākļi, jo jautājums par to, vai šāda akta pamatojums atbilst LESD 296. panta prasībām, ir jāizvērtē, ņemot vērā ne tikai šī tiesību akta formulējumu, bet arī tā kontekstu, kā arī visas tās tiesību normas, kuras reglamentē attiecīgo jomu (šajā nozīmē skat. spriedumus, 2017. gada 12. septembris, *Anagnostakis*/Komisija, C-589/15 P, EU:C:2017:663, 29. punkts; 2022. gada 20. janvāris, Rumānija/Komisija, C-899/19 P, EU:C:2022:41, 68. punkts, kā arī 2025. gada 23. janvāris, *Neos*/*Ryanair* un Komisija, C-490/23 P, EU:C:2025:32, 34. punkts).

134 Šajā lietā apstrīdētā lēmuma 13. apsvērumā ir precizēts, ka Zviedrijas Karaliste faktiski bija piedāvājusi dzelzsrūdas granulu ražošanai izmantot apakšiekārtu, uz kuru attiecas līmeņatzīme aglomerētajai rūdai, savukārt trešajā posmā tika izmantotas siltuma un kurināmā līmeņatzīmes. Tomēr šajā pašā apsvērumā Komisija atgādināja, pirmkārt, ka aglomerētās rūdas līmeņatzīme ir definēta Deleģētās regulas 2019/331 I pielikumā, otrkārt, ka produktu definīcija, kā arī procesu un emisiju definīcija, uz ko attiecas šī produkta līmeņatzīme, ir pielāgotas aglomerētās rūdas ražošanai un neietver dzelzsrūdas granulu ražošanu un, treškārt, ka Direktīvas 2003/87 10.a panta 2. punktā ir prasīts atjaunināt līmeņatzīmju vērtības 4. posmam un nav paredzēta nekāda līmeņatzīmju definīciju interpretācijas pielāgošana.

135 Šajā ziņā ir jākonstatē, pirmkārt, ka ar savu apelācijas sūdzību tās iesniedzēja apstrīd vienīgi lēmumu, saskaņā ar kuru uz dzelzsrūdas granulu ražošanu nav attiecināma aglomerētās rūdas līmeņatzīme.

136 Otrkārt, strīdīgā lēmuma pieņemšanas normatīvais konteksts, kas minēts šī lēmuma 13. apsvērumā un norādīts šī sprieduma 73.–77. punktā, apvienojumā ar šajā apsvērumā ietvertajiem paskaidrojumiem ir pietiekams, lai saprastu iemeslus, kādēļ Komisija nolēma, ka uz dzelzsrūdas granulu ražošanu neattiecas aglomerētās rūdas līmeņatzīme.

137 Turklāt papildus tam, ka Zviedrijas Karaliste, kas iesniedza Komisijai priekšlikumus, kuros ņemtas vērā attiecīgo iekārtu operatoru intereses, bija cieši iesaistīta procedūrā, kas noslēdzās ar strīdīgā lēmuma pieņemšanu, ir jākonstatē, ka apelācijas sūdzības iesniedzēja, ņemot vērā tās Vispārējā tiesā iesniegtos procesuālos rakstus, varēja lietderīgi apstrīdēt šī lēmuma pamatotību (pēc analoģijas skat. spriedumu, 2024. gada 10. septembris, Komisija/Īrija u.c., C-465/20 P, EU:C:2024:724, 393. punkts).

138 Ņemot vērā šos apsvērumus, jāuzskata, ka strīdīgā lēmuma pamatojums atbilst LESD 296. panta prasībām un ka Vispārējā tiesa nav pieļāvusi tiesību kļūdu, noraidot pirmajā instancē iesniegtā prasības pieteikuma piekto pamatu par to, ka Komisija nav izpildījusi savu pienākumu norādīt pamatojumu.

139 Tādējādi piektais pamats ir jānoraida kā nepamatots.

140 Tā kā visi apelācijas sūdzības pamatojumam izvirzītie pamati ir noraidīti, apelācijas sūdzība ir jānoraida pilnībā.

**Par tiesāšanās izdevumiem**

141 Atbilstoši Tiesas Reglamenta 138. panta 1. punktam, kas apelācijas tiesvedībā piemērojams saskaņā ar šī paša reglamenta 184. panta 1. punktu, lietas dalībniekam, kuram nolēmums ir nelabvēlīgs, piespriež atlīdzināt tiesāšanās izdevumus, ja to ir prasījis lietas dalībnieks, kuram nolēmums ir labvēlīgs.

142 Tā kā Komisija ir prasījusi piespriest apelācijas sūdzības iesniedzējai atlīdzināt tiesāšanās izdevumus un tā kā tai spriedums ir nelabvēlīgs, tai jāpiespriež segt pašai savus, kā arī atlīdzināt Komisijas tiesāšanās izdevumus.

143 Saskaņā ar Reglamenta 184. panta 4. punktu Tiesa var nolemt, ka tad, ja persona, kas iestājusies lietā pirmajā instancē un kas piedalījusies apelācijas tiesvedības rakstveida vai mutvārdu daļā, nav iesniegusi apelācijas sūdzību, tā savus tiesāšanās izdevumus sedz pati. Šajā lietā ir jānolemj, ka Zviedrijas Karaliste, kas piedalījās tiesvedības Tiesā rakstveida daļā, savus tiesāšanās izdevumus sedz pati.

Ar šādu pamatojumu Tiesa (piektā palāta) nospriež:

**1) Apelācijas sūdzību noraidīt.**

**2) *Luossavaara-Kiirunavaara AB* sedz savus, kā arī atlīdzina Eiropas Komisijas tiesāšanās izdevumus.**

**3) Zviedrijas Karaliste savus tiesāšanās izdevumus sedz pati.**

[Paraksti]